

Sygn. akt II K 1732/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Włodzimierza Leonczuka

po rozpoznaniu w dniu 08.04.2014r.

s p r a w y **W. N.**

syna K. i W. zd. N.

urodzonego dnia (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 maja 2013r. w S. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd marki A. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania na urządzeniu kontrolnym I – 0,35 mg/l i II – 0,34 mg/l pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze sygn. akt II K 338/11 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do dnia 27.07.2013r.

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

I. oskarżonego **W. N.** uznaje za winnego tego, że w dniu 29 maja 2013r. w S. prowadził w ruchu lądowym samochód marki A. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,35 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu i będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19.07.2011r. sygn. akt II K 338/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz wbrew orzeczonemu tym wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, tj. występkę z art. 178a § 4 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **W. N.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

III. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt. II K 1732/13

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 maja 2013r. oskarżony **W. N.** spożywał alkohol. Po spożyciu alkoholu, około godziny 17.30 kierował samochodem marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym jadąc od miejscowości M. do miejscowości

S.. Oskarżony jechał bez włączonych świateł mijania, a w obrębie skrzyżowania na podwójnej linii ciągłej wykonał manewr wyprzedzania prawidłowo jadący samochód. Znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości.

Dowód : - wyjaśnienia oskarżonego W. N. k. 67-67v.,

- zeznania świadka A. M. k. 20,

- protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczania

alkoholu w wydychanym powietrzu k. 3,

- notatka urzędowa k. 1.

Oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwości będąc uprzednio prawomocnie skazany za przestępstwo polegające na prowadzeniu w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 lipca 2011 r. sygn. akt II K 338/11 oraz wbrew orzeczonemu tym wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego na okres 2 lat.

Dowód : - odpis wyroku k. 17.

Oskarżony W. N. ma 48 lat, nie posiada majątku, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa wymierzone przeciwko różnym dobrom chronionym prawem.

Dowód : - dane osobowo – poznawcze oskarżonego k. 67,

- dane o karalności oskarżonego W. N. k. 10-13,

- odpisy wyroków k. 14-16. k. 17.

Oskarżony W. N. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 67-67v.). W wyjaśnieniach oskarżony potwierdził okoliczności opisane w zarzucie. Podał, że był wtedy pijany. Wyjaśnił, że wiedział, że wobec niego zapadł wcześniej wyrok skazujący za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, znał treść wyroku, był przy ogłoszeniu wyroku, poddał się wtedy dobrowolnie karze. Wskazał, że wyrokiem tym orzeczono na 2 lata zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyjaśnił także, że czuł się dobrze, nie pamięta, dokąd jechał.

Oskarżony na rozprawie złożył wniosek o wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Wnioskowi oskarżonego nie sprzeciwił się Prokurator, a Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego w całości.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego W. N. zasługują na uznanie za wiarygodne. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3) oraz w notatce urzędowej (k. 1), jak i zeznaniach świadka A. M., funkcjonariusza Policji przeprowadzającego kontrolę drogową oraz treści wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 lipca 2011r. W ocenie Sądu powyższe dowody, biorąc pod uwagę ich treść, należało uznać za prawdziwe. W/w dowody przeprowadzone w toku procesu wzajemnie się uzupełniają, zaś pomiędzy nimi nie zachodzi jakakolwiek rozbieżność, czy sprzeczność, która dawałaby podstawę do poddania w wątpliwość ich prawdziwość.

W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony W. N. w dniu 29 maja 2013r. swym zachowaniem wypełnił znamiona występku z art.178a § 4 kk. Kierując samochodem po drodze publicznej znajdował się w stanie nietrzeźwości wprowadzając się w taki stan z pełną świadomością. Oskarżony kierując samochodem w stanie nietrzeźwości niewątpliwie był wcześniej karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 lipca 2011r. sygn. akt II K

338/11 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk oraz kierował samochodem wbrew orzeczonemu tym wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym określonego na 2 lata, co decyduje o przyjęciu kwalifikacji prawnej z art. 178a § 4 kk.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Oskarżony jechał samochodem będąc w stanie nietrzeźwości od miejscowości M. do miejscowości S., a więc pokonując długi, bo około 15 kilometrowy odcinek drogi. Jedynie interwencja Policji przerwała tę podróż. Było to w godzinach popołudniowych, kiedy ruch na drogach jest wzmożony, zwłaszcza w porze wiosennej, czy letniej. Oskarżony jechał bez włączonych świateł mijania, ponadto wykonał niebezpieczny manewr wyprzedzania prawidłowo jadącego auta w obrębie skrzyżowania i przekraczając podwójną linię ciągłą. Stworzył w ten sposób istotne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Wina umyślna oskarżonego, działanie w zamiarze bezpośrednim, nie budzi wątpliwości. Oskarżony był w pełni świadomy tego, że znajduje się pod działaniem alkoholu, a mimo to zdecydował się na kierowanie samochodem i to na tak długim odcinku drogi. Oskarżony miał też świadomość uprzedniej jego karalności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk oraz to, że miał on orzeczony sądowy zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi. Oskarżony zdecydował się przy tym na kierowanie samochodem bez żadnego ważnego powodu. Powyższe wskazuje na wysoki stopień winy oskarżonego.

Kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary oraz mając na uwadze stopień winy oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, mając na względzie okoliczności wskazane powyżej, Sąd uznał, iż adekwatną do czynu popełnionego przez oskarżonego jest kara orzeczona w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara zaproponowana przez oskarżonego. Uwzględniając wniosek oskarżonego Sąd uznał, że tak ukształtowana kara pozbawienia wolności jest adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jak i stopnia jego winy. Sąd miał na względzie uwzględniając wniosek oskarżonego i wymierzając karę, oprócz okoliczności wskazanych powyżej, dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Oskarżony był wcześniej 16 – krotnie karany. Dotychczasowy sposób życia oskarżonego, wielokrotna uprzednia karalność za szereg przestępstw skierowanych przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, uprzednie pobyty w jednostkach penitencjarnych w celu odbycia kar pozbawiania wolności, to wszystko kategorycznie wyklucza uznanie, iż po stronie oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna. Sąd uznał, że kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie spełni celów kary i nie daje żadnej gwarancji, że oskarżony ponownie nie popadnie w konflikt z prawem, skoro nawet uprzednio orzekane kary bezwzględne pozbawienia wolności takiego rezultatu nie odniosły. Oskarżony winien przejść proces resocjalizacji w warunkach więziennych i tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności jest w stanie wdrożyć oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego i spełni cele stawiane karze. Sąd nie dopatrył się szczególnych względów wymaganych treścią art. 69 § 4 kk dla warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary w sytuacji skazania za czyn z art. 178a § 4 kk.

Popełnienie czynu z art. 178a § 4 kk wiąże się, zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk, z czasową eliminacją oskarżonego z uczestniczenia w ruchu drogowym w charakterze kierowcy. Mając na względzie stosowanie przepisu art. 42 § 2 kk w sytuacjach, gdy sprawca popełnia przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc w stanie nietrzeźwości Sąd uznał, iż w sytuacji, gdy oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości poruszał się pojazdem mechanicznym, koniecznym jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. W tym kontekście Sąd uznał, że spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 2 lat. Określony w taki sposób środek karny z ustaleniem w/w zakazu na okres 2 lat, będzie z pewnością dolegliwy dla sprawcy, nie przekraczając jednocześnie stopnia winy oskarżonego; nadto odpowiada społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Zdaniem Sądu styl życia oskarżonego, popełnianie już wcześniej wielu przestępstw, przejechanie długiego odcinka drogi bez jakiegokolwiek ważnej przyczyny, wykonanie niebezpiecznego manewru wyprzedzania w obrębie skrzyżowania i dodatkowo przy podwójnej linii ciągłej na jezdni, to wszystko wskazuje na konieczność wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcę na okres 2 lat, stąd też Sąd uwzględnił także i w tym zakresie wniosek oskarżonego.

Z uwagi na to, że oskarżony jest pozbawiony wolności, nie posiada majątku, stosownie do treści art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił w całości oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.